

17. søndag efter trinitatis

Tema: følg mig

Tekster: Sl 73,23-28 Mark 2,14-22 Jud 20-25

Salmer 511 Jesu han er synderes ven; Alt mit håb; 270 Luk øjne op,
320 Midt iblandt os er Guds rige; 473 Dit minde skal; 49 Ingen er så tryk i fare.

Alt mit håb satte jeg til Gud

Ulla-Karin Landälv

Alt mit håb satte jeg til Gud, og han bød' sig til mig og hør - te mit råb, han trak mig op af un - der - gang - ens grav, op af slam og dynd. Han sat - te mi - ne fød - der på en klip - pe, og gjor - de mi - ne skridt fas - te, han la' i min mund en ny sang, en lov - sang til vor Gud.

Trinitatis tiden fortæller om treeninghedens virke i mennesker. Treenigheden, Gud Søn og Heligånden er optaget af at se hvordan julens, påsken og pinsens budskab trives og vokser i den kristne menighed. Har Guds ord slået rod – og da det nu er høst tid – er markene klar til høst? Står vi over for høst og vækkelse?

I dag er temaet: Følg mig og salmerne fortæller

hvorfor vi skal følge Jesus

– fordi han er synders ven,

-fordi Guds ord sætter vores fødder på en fast klippe grund

– fordi følgeskabet lukker op for den rige kristendom vi har.

Og efter prædiken synger vi om at lukke vore øjne op og så vi ser at følger vi Jesus da forstår vi at i dag

står vi midt i Guds rige – og når vi erfare at vi er midt i Guds rige så sætter Lina sandel til slut ord på. Når vi erfare Guds rige midt i ond og tiltider brutal verden så er vi alligevel tryk i fare.

Lad os nu takke og bede

Prædiken:

Bøn. Lad os bede!

Lad os bede: Almægtige Gud vor Far, må vi sidde lidt hos dig, må vi lytte til dit ord og mærke, at du er her. Jesus, må vi se lidt af dit lys og må vi mærke, der er fred til vores sarte sjæle. Hjælp os til at lukke alting ud og kun lytte til, hvad du vil sige Gud. Amen.

Prædiken

Temaet i evangeliet teksten har jeg indkredset til ordene følg mig – Jesus sagde det til toldere – følg mig og toldere troede på ordene, rejste sig og fulgt efter. Han gjorde det.

Vi kunne også kredse om andet i teksten – opgøret med faste og loven – forklaring på hvad vin på nye sække og gamle sække – men jeg blev optaget af ordene følg mig og derfor må I komme i gen om to år, der har vi igen teksten for os og kan dykke ned i de andre temaer.

Følg mig kommer af det græske "akoluå" og kunne også oversætte ledsag mig. En smukkere og mere menneskelig oversættelse. Og denne oversættelse blev jeg optaget af.

For ordet ledsage udtrykker et partner skab – lad os sammen følges ad hvis du ikke kan klare det så hjælper jeg dig – jeg er til for at ledsage dig.

Ledsage blev lidt af en åbenbaring for mig i studiet med den græske kontekst – for jeg synes ordet følg mig høre en anden verden til en fortid til – engang kunne man sige kommandoen følg mig så rejste folk sig op og fulgte Jesus – denne vækkelses tid er væk her i Danmark. Følg mig lyder som om vi skal løbe efter en mand vi ikke helt ved hvorfor vi gør det. Vi kommer til at løbe med tungen ud af halsen uden at vide hvorfor.

I øvrigt så bryder vi os ikke om folk der råber op og siger ”følg mig” for vi svare hurtigt tilbage – du skal da ikke tro du er noget kammerat.

Følg mig er en kommando som skal lægges i den rette mund. Og der er min mund for lille til – men Jesu mund er stor nok til at sige det med vægt og fylde så folk dengang hørte det og forstod at Jesu ville ledsage dem han kaldte på.

Her i vores jantelovens land ser vi folk an og måler og vejer deres budskab på en vægt inden vi handler på deres ord – så derfor ryster vi på hovedet når en siger – følg Jesus.

Jeg tror at sagde Jesus i dag: ledsag mig så lyder det straks mere tilforladeligt og mere hyggeligt og roligt og forstående – her behøves vi ikke respektløs at svare igen -

det vil passe bedre ind i vores temperament og kontekst i dag – og helt ærligt så tror jeg flere vil rejse sig op at lade sig ledsage af Jesus hvis folk forstod at ordet følg mig ikke er en ordre men en hjælp om at Jesu ledsager et menneske.

Hvis bare Jesus kunne få sagt til folk – ledsag mig. Men nu er han ikke fysisk tilstede og hvad gør vi så?

Vi går lidt med ind i historien.

Jesu sagde altså til Levi – ledsag mig. Og han rejste sig op og lod sig ledsage af Jesus. De endte i Levi hjem og der midt i huset sad de to sammen med mange toldere, syndere og Jesu egne disciple og spiste sammen. Alle havde de taget imod indbydelsen og hyggede sig nu sammen.

De der havde taget imod indbydelsen og fulgt Jesu blev nu udsat for en storm af kritik, mistænkeliggørelse og foragt.

Datidens kritikere fyrede deres hovmod af pakket ind i nedladt tone ikke ved at gå til mesteren selv. Vi er så tidlig i Markus evangeliet at datidens kritikere ikke turde konfrontere deres hovmod og foragt direkte med mesteren selv. De vidste simpelthen ikke hvad der ville ske og af menneskefrygt og angst for Jesus gik de til hans disciple. Og ved at henvende sig til hans uskyldige disciple forstår vi kritikernes ynkelighed og mangel på respekt for andre synspunkter.

Disciplene havde jo bare i deres ungdommelige kådhed taget imod opfordringen om at lade sig ledsage af Jesu. De havde ikke den store forsvars tale klar og forståelse for hvad deres herre og mester gjorde og sagde – de lod sig bare ledsage fordi det var rart og trygt at lade sig ledsage af Jesu.

Det var som at holde noget trygt og godt i hånden. Jesu kendte til disciplenes manglende forståelse for hans virke og derfor gik han ind og svarede på kritikernes spørgsmål: Og svaret var enkelt og præcist – de raske har ikke brug fro læge det har de syge. Jeg er ikke kommet for at kalde retfærdige, men syndere.

Her fortæller Jesu altså noget om det at lade sig ledsage af Jesus – det at følge Jesus – de der lader sig ledsage af Jesu er altså mennesker som Levi der har forstået at de bar brug for en ledsager – Jesu kalder en som Levi for syg eller uretfærdig – Og det ville Levi gerne skrive under på han var – han vidste nok med sig selv at han som tolder havde handlet uretfærdigt. Han vidste nok hvordan det var

at have et sygt hjerte der blødte og længtes efter helhed og forståelse for kærlighedens hensigt. Og da Levi hørte Jesu ord – følg mig eller ledsag mig så har han helt sikkert oplevet som andre der har fulgt Jesu eller ladet sig ledsage af Jesus – at her mødes en uretfærdig med en retfærdig – her mødes en syg med en der kan gøre en rask – her mødes en patient med den helbredende læge. Her mødte et menneske Gud og hvor er det godt når et menneske tager Gud i hånden. For det er godt at holde Gud i hånden gennem livet.

Jesus kunne give Levi det han lægtes efter. Og det forstod kritikerne ikke – de var selvretfærdige og hvis vi undersøger dem nærmere vil de hævde, at de ikke havde brug for en læge for de kunne selv.

Og det er sagen i evangeliet – Jesu er kommet til verden for kalde mennesker til at følge ham og han vil ledsage et hvert menneske så det ikke skal stå og have fornemmelsen af at være ladet i stikken eller alene. Jesus vil holde mennesker i hånden.

Det er som vi hørte læst fra Gt testamente – en mand der sunket i dybet til halsen. Han ved med sig selv det er ude med ham – men så oplevede han en fantastisk glæde og taknemmelighed da der kom en og hev ham op og satte ham på en klippefast grund – det gav som salmisten udtrykte lyst til glæde og lovsang – han lagde mig en ny sang i munden lovsang til vor Gud.

Det at følge Jesu – at have en ny lovsang lagt på en mund.

Levi følgeskab med Jesu resulterer i glæde, frokost og fællesskab – nu havde han fundet det som han havde ledt efter. Og han og andre blev vidner til at det er godt at lade sig ledsage af Jesu.

Skal vi prøve at gengive hvad evangelium teksten siger – så kan det gøres ved at vi forstiller os en film sekvens – en sekvens hentet fra Martin Scorseses film Jesu af nazareth – Jesu sidder i et rum og fortæller historien om den fortabte søn til en mand – disciplene stå i dørkarmen og Peter står forrest.

Disciplene tør ikke give sig ind i rummet, for rummet er fyldt af kritikere og de skriftkloge. Usikkerheden står malet i disciplenes øjne. For er Jesu messias. Er Jesu kirkens herre? – men som fortællingen skrider frem berør Jesu ord disciplen Peter så han kastede sig ind i rummet. Han var pludselig ligeglad med omgivelserne, kritikkerne og folks reaktion. Han faldt bare ned som en fortabt søn ned ved Jesu side og fandt hvad han søgte efter. Han ville følge Jesus – uanset hvad folk tænkte om ham.

Denne film sekvens fortæller os forskellen på de syge og de raske de retfærdige og de uretfærdige – Peter forstod at Jesu var kommet for hans skyld. Det gjorde kritikere ikke. Peter forstod at han havde brug for lægedom. Det gjorde kritikerne ikke.

Tolderen Levi hørte Jesus sige følg mig eller endnu bedre ledsag mig. Og Levi giver ved sin handling og valg udtryk for at han havde fundet hvad han søgte efter for han fulgte Jesu.

Vi ved ikke så meget mere om tolderens Levi. Men vi ved meget mere om apostelen Peter. Han blev et vidne om Jesu han gik ud i verden og vidnede om det han set og hørt da han ledsagede Jesu.

Jesu sagde: følg mig og han har i dag også brug for folk der ønsker at Jesu skal ledsage mennesker. Han har brug for vidne. Vidner der rejser sig som Levi og Peter og går ud og fortæller om det de har hørt og forstået.

Det forstod Levi – det forstod disciplene og derfor brugte de der liv på at være vidner.

Og det at være vidne hørte jeg om på Sjælland i sidste uge – her var jeg først sammen med 34 præster på obligatorisk efteruddannelse – vi var alle vidner på hver vores måde om Kirkens herre og mester – alle ønskede vi i vores job at vidne om Jesus på vores måde.

Og hurtigt vil kritikere kunne sige om dette præst-kom-sammen – de er nogle dårlige vidner for der kommer ikke så mange i kirke i deres kirker – men uanset den kritisk så er vi vidner i alt vores ufuldkommenhed. Efter at have været sammen med disse vidner

– så kom jeg til sømandsmissionsårsmøde og her fortalte Mogens Mogensen som er en klog mand inden mission, phd. og mastergrad har han . Tidligere formand i Sudan mission og optaget af at sætte mission på dagsorden i folkekirken. Han sagde – vi er alle vidner.

Og så fortsatte han, det kan godt være at nogle synes man er et godt vidne eller et dårligt vidne – men vi er alle vidner. Og han konkretiserede – et vidne er en der har set en hændelse feks en ulykke på en motorvej – og i beskrivelsen får man måske ikke alle detaljer med men der ingen tvivl om at man er vidne. Nogle vidner efter en hændelse er gode andre er mindre gode – men alle vidnesbyrd giver et billede af den skete hændelse.

Sådan er kirkens mennesker vidner, kirkens menighed er vidner. Alle ansatte og de der kommer her søndag efter søndag er vidner – alle er vi sat til at vidne om det vi har hørt og set i kirken. Sagde Mogens mogensen. Om vi får alle detaljer med det er lige godt – men vidner om Jesus er vi.

Det er temaet for i dag når vi følger Jesu. Når vi lader os ledsage af Jesu er vi alle vidner. Når vi går herfra som vidner kan vi tænke jeg er ikke et godt vidnesbyrd – da skal vi huske på at du går ikke alene – Jesu ledsager dig. Han er ved din side. Ja han har taget bolig i dit hjerte og vidner igennem dig i det du gør og siger. Ja han kan ligefrem ligge en lovsang .

Og så kan det godt være der kommer nogle kritikere og spørger: ”Er du missionsk siden du går i kirke?”

Også kan du svare eller lade være som disciplene gjorde og bare vide dette – ”Jesus er ikke kommet for at kalde retfærdige men syndere.” De raske har ikke brug for læge men det har de syge.

Det sagde Jesu til kritikerne og det var nok for Levi og disciplene at vide og det er nok for os. Så tænk ikke på hvad du møder af kritik – tænk på at Jesus ledsager dig.

Vi lader os ledsage af Jesu fordi vi ved at vi har brug for en læge vi har brug for en der gøre uretfærdige retfærdig. Vi har brug for en der tager os ved hånden og sætter os på en klippefast grund.

Jesu sagde altså følg mig – eller bedre ledsag mig.

Det lyder som et helt valg program. I de her tider med præsidentvalg er det meget normalt har have et valgprogram og sidste søndag hørte vi om en der sagde – vil du have forandringer så stem på mig. Og det vel igen et valgprogram vi har i dagens evangelium – følg Jesu og du har valgt rigtigt i livet.

Levi valgte at rejse sig og lod sig ledsage.

Disciplene valgte at følge efter og senere at vidne om det de havde set og hørt.

1. søndag i Advent forsøgte jeg at udtrykke ikke et valgprogram men en målsætning for det kommende kirkeår. 5 ting udtrykte jeg i kort form sådan –

- flere i kirke
- bedre Integration
- revidere Gudstjenesteformer
- stolthed og glæde i kirkens arbejde
- og mere undervisning og bøn

Og heldigvis sagde jeg også dengang – at uanset om det ikke går som præsten prædiker så handler det bare om en ting – følg Jesu.

Det er godt at vi har visioner og tanker for kirken og mange af de ting kan vi også sagtes opfylde – men sker det uden at vi følger Jesus så er det nyttesløst.

For det handler i kirken i dag om en ting – at lade sig ledsage af Jesu.

Det kirken har brug for folk, der fortæller om at de har mødt og spist sammen med Jesu – som Levi oplevede at møde Jesu og senere spise med ham.

(* ved nadver i Serritslev. Vi har nu mulighed om lidt for at spise sammen med Jesu – hør han ledsager dig i dag til at spise ikke i Levis hus men her i Herrens hus ved herrens bord.)

Må Gud velsigne dig til at høre Jesu ord til Levi: Følg mig – så vil du som vi skal synge om lidt se at Guds rige er midt ibland os.

Amen.

Lov tak og evig ære være dig vor Gud, Far, Søn og Helligånd, du som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse nu og i al evighed Amen